

ת"פ 15688/08/22 - מדינת ישראל נגד וסים אבו ניאת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 15688-08-22 מדינת ישראל נ' אבו

ניאת(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

וסים אבו ניאת (עציר)

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד עינב איטסקו-גולד

בשם הנאשם: עו"ד יוסף שלבי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת הצתה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. כאמור בכתב האישום, בין הנאשם לבין המתלונן היכרות מוקדמת על רקע מגורים סמוכים. ביום 18.8.22 אירעה קטטה בין המתלונן לבין אחיו של הנאשם, במהלכה האח נדקר ונפצע. על רקע הסכסוך המתואר, עובר ליום 21.7.22 בסביבות השעה 00:55, החליט הנאשם להצית את רכבו של המתלונן מסוג אופל שחנתה בסמוך למקום מגוריו. הנאשם הגיע בסמוך למקום מגורי המתלונן עם חומר דליק, ניגש לרכב שחנה במקום, שבר את החלון שבצד מושב הנהג, שפך חומר דליק בחלקו הפנימי, שילח בו אש ונמלט מהמקום. כתוצאה מהמעשים הרכש התלקח וניזוק בחלקו הפנימי והחיצוני באזור תא הנהג.

טיעוני המדינה לעניין העונש

3. המדינה שבה והזכירה את חומרת עבירת ההצתה שידוע באיזו נקודה היא מתחילה אולם אין לדעת באיזו דרגת חומרה תסתיים (ע"פ 7925/06 אבו עראר נ' מדינת ישראל (25.4.07), ע"פ 607/11 פלונית נ' מדינת ישראל (12.4.16)). נטען שבין דרגות החומרה השונות, מאחר ומעשי ההצתה של הנאשם בוצעו בסמוך לבתי מגורים של המתלונן ואחרים, מתגבר פוטנציאל הפגיעה בגוף, בנפש, וברכוש ולכן סבורה המאשימה שמעשי הנאשם נמצאים ברף הגבוה מבחינת חומרה.

4. נטען שהערכים החברתיים שנפגעו היו שלום הציבור ורכושו.

5. לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען שקדם תכנון למעשיו של הנאשם, ושהמזימה נרקמה מתוך מניע נקמני לאחר קטטה בין המתלונן ובין אחיו של הנאשם.
6. נטען כי חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה היה מלא ובלעדי והיה צפוי להיגרם נזק חמור, כאשר בפועל נטען שנגרם נזק לרכב.
7. באשר למדיניות הענישה אוזכרו המקרים הבאים:
- ע"פ 1846/13 **עמאש נ' מדינת ישראל** (1.12.2013); שם בית המשפט העליון לא התערב בעונשים בני 38 ו-27 חודשי מאסר בפועל שהוטלו על נאשמי שהורשעו לאחר ניהול נוכחות בעבירה של הצתה בצוותא ועבירות נוספות, בגין הצתת רכב על רקע סכסוך על הבעלות ברכב, כשהרכב חנה בסמוך לבתי מגורים ונשרף כליל.
 - ע"פ 907/14 **רחמים נ' מדינת ישראל** (18.11.2014), שם דובר בנאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה וקשירת קשר בגין אירוע במהלכו הצית את רכבה של קשישה יחד עם קטין על רקע הערה שהשמיע כלפי הנאשם כי לא יחנה את רכבו בסמוך לביתה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם בגין הצתת הרכב נמצא בין 2-4 שנות מאסר והטיל על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה ערעור שהוגש על חומרת העונש.
8. מכל האמור, טענה המדינה למתחם עונש הולם שנע בין 2 - 4 שנות מאסר.
9. באשר לעונש בתוך המתחם צוין שמדובר בנאשם צעיר, בן 20 בעת ביצוע העבירה, שהודה בכתב האישום כפי שהוא וחסך זמן שיפוטי יקר. צוין שלנאשם אין הרשעות קודמות, אולם שבתסקיר המבחן לא הובאה המלצה שיקומית, וציין שגורמי הסיכון גברו על גורמי הסיכוי, וזאת על אף לקיחת אחריות פורמלית מצד הנאשם שהתקשה לגעת בכשלים ההתנהגותיים ובחלקים האלימים שבהתנהגותו.
10. המאשימה סברה שיש למקם את עונשו בשליש התחתון של המתחם שהוצע, לצד עונש מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלונן.

טיעוני הנאשם

11. ב"כ הנאשם טען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר, וכי הנאשם הביע חרטה על מעשיו ולקח אחריות עליהם. הוזכר שהנאשם יליד 2002 ונעדר עבר פלילי, וכי מדובר במעידה חד פעמית שאינה מעידה על אופיו.

12. הסנגור הפנה לעובדות כתב האישום לגבי הרקע לביצוע העבירה, כאשר צוין שאחיו של הנאשם אושפז ליותר משבועיים ונמצא במעקב רפואי. נטען שאין בכך להצדיק את התנהגות הנאשם שמבין לעומק הבעייתיות בהתנהגותו ומבין כיום היה צריך לפנות לגורמים המוסמכים שיטפלו בנושא האלימות.

13. צוין שהנאשם נמצא במעצר תקופה ארוכה - כ-9 חודשים.

14. הסנגור הפנה, בין היתר, לפסיקה הבאה:

- ת"פ 55206-05-22 **מדינת ישראל נ' זידאן ואח'** (1.2.23); שם הורשעו נאשם ונאשמת על פי הודאתם בגין הצתת רכב וניסיון הצתתו וביחס לנאשם אף צורף תיק שעניינו התפרצות וגניבה מעסק ושימוש ברכב לביצוע פשע. ההצתה בוצעה על רקע קטטה בין הנאשם למתלונן במהלכו המתלונן חבל בנאשם בראשו כשבגין האירוע נזקק הנאשם לטיפול רפואי בבה"ח. הרכב שהוצת היה בסמוך לבית מגורים ובלני גז ונגרמו לו נזקים כספיים משמעותיים. בגין עבירת ההצתה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל, ובסופו של דבר הוטל על הנאשם עונש בן 18 חודשי מאסר ועל הנאשמת עונש בן 12 חודשי מאסר.

- ת"פ 3877-08-21 **מדינת ישראל נ' אבו שדיד** (15.12.22); שם דובר בנאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של הצתה בגין אירוע במהלכו הנאשם הגיע עם חומר דליק לבניין המועצה בסאג'ור ושפך אותו על אזור הקיר החיצוני וחלון במקום בו נמצא המשרד של נקודת השיטור המקומית, הצית אש וברח מהמקום. כתוצאה מהמעשים נגרמו סימני פיוח על הקיר והרצפה בסמוך. נקבע מתחם ענישה הנע בין 14-40 חודשי מאסר בפועל והוטלו 16 חודשים.

- ת"פ 30010-01-13 **מדינת ישראל נ' דחדל פלייפל** (14.7.13); שם דובר בנאשם שהורע על פי הודאתו בעבירות הצתה, גניבה מרכז והחזקת סכין בגין אירוע במהלכו פגע הנאשם ברכב של מעסיקו לשעבר, ניפץ חלונותיו וניקב את הצמיגים עם סכין ואז שילח בו אש, כשהרכב חנה בסמוך לרכבים אחרים ולעסקים שחלקם היו פעילים, כאשר לרכב נגרמו נזקים כבדים. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 חודשים ל-3 שנות מאסר, ובסופו של דבר הוטלו על הנאשם 15 חודשים.

15. נטען למתחם ענישה שנע בין 10 - 24 חודשים ונטען שיש למקם את עונשו של הנאשם כאן ברף התחתון.

16. באשר לנזק נטען שמדובר ברכב משנת יצור 2013 ושנגרם לו נזק לא משמעותי.

דברי הנאשם:

17. הנאשם הביע צער על מעשיו.

תסקיר שירות המבחן

18. בתסקיר מיום 16.2.23 תוארו קורותיו של הנאשם וצוין שהוא בן 21, תושב שפרעם וכי טרם מעצרו התגורר בבית הוריו ועבד בעבודות גבס. עוד הוזכר שלנאשם 6 אחים, ושאינו נפטר כשהיה בן 17. תואר שהנאשם נשר מלימודים לאחר כיתה ז' והשתלב בשוק העבודה מגיל 15.

בהתייחסותו לעבירה צוין שהנאשם לקח אחריות פורמלית והצליח להביע אמפתיה לפגיעה במתלונן תוך כדי שתיאר את הסכסוך שקדם לעבירה. לדבריו, ביצע את העבירה כיוון שלא סמך על גורמי האכיפה שיגנו עליו ועל משפחתו. הוא שיתף שחויית המעצר היוותה עבורו גורם מרתיע, ופסל הצעות להפנותו לטיפול לקבלת כלים לוויסות כעסים.

שירות המבחן התרשם שמדובר בסכסוך שעדיין פעיל, שקיימים לגביו מצבי סיכון פוטנציאליים. צוינו גורמי סיכוי כגון הבעת האמפתיה והבנתו לגבי הפגיעה במתלונן ולקיחת האחריות הפורמלית אל מול גורמי הסיכון של תנאי גידולו ונסיבות חייו שהובילו אותו לנהל חיים עצמאיים מגיל צעיר, שהשפיעו על התפתחותו ללא גבולות ברורים. צוינה גם התרשמות של יכולת נמוכה להתמודדות במצבים מעוררי מתח רגשי ונטיה להתנהגות אימפולסיבית במצבים מלחיצים.

בסופו של דבר היות שהנאשם שלל נזקקות טיפולית, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

דין

19. הערכים החברתיים שנפגעו היו שמירה על שלום הציבור ורכושו. כידוע, עבירת ההצתה הינה עבירה חמורה ומסוכנת במיוחד כאשר מעשי הצתה נקודתיים יכולים בנקל לצאת משליטה ולגרום לנזקים מקיפים.

20. במקרה זה הרקע לעבירה היה תקיפת אחיו של הנאשם על ידי המתלונן, אולם אין בכך להצדיק לקיחת החוק לידיים או הצדקה לביצוע מעשה נקם.

21. העבירה מגלה תכנון מסוים והאחריות הבלעדית בגינה נמצאת אצל הנאשם. פוטנציאל הנזק היה כאמור גבוה.

22. מכל האמור ועל בסיס מדיניות הענישה בגין עבירות הצתה, מתחם הענישה ההולם נמצא בין 4-2- שנות מאסר.

23. באשר לפסיקת העונש בתוך המתחם, יש לקחת בחשבון לקולא ההודאה המהירה בכתב האישום ללא שינוי,

את גילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי נוסף. לחומרא יש לקחת בחשבון את העדר הכרתו בנזקקות טיפולית.

24. מכל האמור הנני מטיל עונשים כדלקמן:

- 26 חודשי מאסר בפועל, כאשר מתקופה זו יש לנכות תקופת מעצרו החל מיום 21.7.2022;
- מאסר על תנאי של 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות או הצתה מסוג פשע;

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 מאי 2023, בהעדר הצדדים.